

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

**ЦЕНТЪР ЗА ПРЕВЕНЦИЯ И ПРОТИВОДЕЙСТВИЕ НА
КОРУПЦИЯТА И ОРГАНИЗИРАНАТА ПРЕСТЪПНОСТ**

ОТНОСНО: Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за публичните финанси (ЗПФ)

На основание чл. 32, ал. 6 и във връзка с чл. 34, ал. 1 от Устройствения правилник на Министерския съвет (МС) и на неговата администрация, Центърът за превенция и противодействие на корупцията и организираната престъпност (ЦППКОП) съгласува представения проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за публичните финанси (проекта) със следните бележки и предложения:

1. Относно § 15 от проекта, допълващ чл. 103 от ЗПФ

Съгласно § 15, т. 2 от проекта, в чл. 103 от ЗПФ се създава ал. 6 със следното съдържание:

„Чл. 103 (6) Безлихвени заеми по ал. 1 не се отпускат на общини, когато решението на общинския съвет за поемане на дълг е прието след изтичането на 39 месеца от неговото избиране“.

От прочита на мотивите към проекта е установено, че в тях като обосновка на предлаганите промени в чл. 103 от ЗПФ е посочено само следното:

„По отношение на общинските бюджети се предлагат и други промени, които целят усъвършенстване и прецизиране на действащи разпоредби в частта на общинските бюджети (чл. 94, чл. 103, чл. 129, ал. 1 и 2).“

Твърде общата, дори лаконична формулировка на причината за предлаганото допълнение чрез на ал. 6 в чл. 103 от закона не дава отговор на въпроса относно правните съображения за подобно ограничаване на възможността за отпускане на безлихвени заеми на общини по чл. 103, ал. 1 от закона. Липсва яснота въз основа на какво нормативно основание и при

какви математически изчисления е приет предлаганият период от 39 месеца от избирането на съответния общински съвет, след изтичането на който приемането на решение за поемане на дълг няма да бъде предпоставка за отпускане на безлихвен заем по чл. 103, ал. 1 от закона. Въвеждането на такова ограничение създава опасност от осуетяване на възможността дадена община до получи допустим от закона безлихвен заем по чл. 103, ал. 1, единствено поради изтичането на определен период от време след избирането на съответния общински съвет, а именно – 39 месеца. Подобен подход би имал за последица поставянето в неравноправно положение на различни общини и създава предпоставки за корупционни прояви. По изложените съображения считаме за неуместно предлаганото допълнение на чл. 103 от закона.

Предложение:

Предлаганата редакция на разпоредбата на чл. 103, ал. 6 от закона да бъде преосмислена досежно периода от 39 месеца, респективно мотивите към проекта да бъдат допълнени с ясни доводи и аргументи, подкрепящи въвеждането на такова ограничение.

2. Относно § 21 от проекта, изменящ чл. 130е от ЗПФ

Предложена е следната редакция на разпоредбата на чл. 130е, ал. 6 от закона:

„Чл. 130е. (6) Кметът на общината след изтичане на всяко тримесечие в сроковете по чл. 133, ал. 5 публикува на интернет страницата на общината информация за изпълнението на плана за финансово оздравяване“.

От своя страна, разпоредбата на чл. 133, ал. 5 от закона постановява, че *„Министърът на финансите дава указания за формата, съдържанието и сроковете за съставянето и представянето на отчетите по този член“.*

От цитираната норма е видно, че същата не съдържа конкретно указан/и срок/срокове. Използваната правна техника на препращане към норма, в която липсва нормативно установен срок, има за последица създаването на неяснота по въпроса относно срока, в който кметът на общината следва да изпълни задължението да публикува на интернет страницата на общината информация за изпълнението на плана за финансово оздравяване. Липсата на регламентация на срока по ясен и разбираем начин създава опасност от

неизпълнение на установеното в чл. 130е, ал. 6 от закона задължение, поради което това несъответствие в препращането следва да се отстрани.

Предложение:

Нормата на чл. 130е, ал. 6 от проекта да бъде прецизирана по начин, даващ яснота относно срока, в който кметът на общината трябва да публикува информация за изпълнението на плана за финансово оздравяване.

3. Относно § 23, изменящ чл. 130и от закона

Предложена е следната редакция на чл. 130и, изречение второ от закона:

„Чл. 130и. ... При отклонение от постигането на целите на плана или при наличие на три или повече от условията по чл. 130а, ал. 1 за следващите две последователни години министърът на финансите може да преустанови отпускането на заема, когато е предвидено предоставянето му на траншове по чл. 130ж, ал. 1, и/или да изиска предсрочното му възстановяване, и/или да предприеме действия по чл. 106 и чл. 107 след представяне на писмената обосновка от кмета на общината относно причините за това неизпълнение.“

Считаме за необходимо да посочим, че чл. 130и, изречение второ от настоящия законопроект, чието изменение се предвижда с § 23 от проекта, текстово представлява чл. 130к, изречение второ от проекта, представен за съгласуване в ЦППКОП с писмо на Министерството на финансите, изх. № 91-00-25/12.01.2016 г.

ЦППКОП го е съгласувал с писмо, изх. № 91-00-25/12.01.2016 г., като е изтъкнато, че анализът на предлаганите с § 28 от проекта на ЗИДЗПФ през 2016 г. промени в разпоредбата на чл. 130к е установил липса на регламентация на случаите, при които временният безлихвен заем се отпуска на траншове, и тези, при които се отпуска изцяло. Изрично е изтъкнато също, че когато този заем е бил отпуснат изцяло, при евентуално отклонение от постигането на целите на плана, министърът на финансите няма да разполага с адекватен контролен механизъм, какъвто е предвиден при отпуснат заем на траншове (преустановяване отпускането на заема е поставено под условие същият да е отпуснат на траншове). Направено е предложение в нормативната уредба по подходящ начин да бъдат уточнени хипотезите на отклонение от постигането на целите на плана и най-вече дали евентуалното отклонение от постигането на целите на плана би могло

да се счита за тенденция за неизпълнение на поставените цели за финансова устойчивост и стабилност на общинските финанси.

Визираните слаби места по § 28 от проекта на ЗИДЗПФ през 2016 г., относим към чл. 130к, изречение второ от закона (даващ възможност на министъра на финансите да преустанови отпускането на заема по чл. 130ж, ал. 1 от закона, когато е предвидено предоставянето му на отделни траншове), изцяло са относими и към предлаганото с § 23 от настоящия проект изменение на чл. 130и, изречение второ от закона. Поради това отново застъпваме изразеното с писмо, изх. № 91-00-25/12.01.2016 г., становище, тъй като считаме, че изложените в него съображения следва да бъдат съобразени от гл.т. превенция на корупционния риск.

Предложения:

3.1. Да бъдат регламентирани по подходящ начин в закона или в подзаконов акт условията/критериите, при които временните безлихвени заеми по чл. 130ж от проектозакона се отпускат на траншове и изцяло.

3.2. В закона или в подзаконов акт да бъде създаден адекватен контролен механизъм за министъра на финансите, който да му дава възможност да реагира в случаите на отклонение от постигането на целите на плана при безлихвени заеми, които не са отпуснати на траншове.

3.3. В закона или в подзаконов акт да бъдат уточнени хипотезите на „отклонение от постигането на целите на плана“, които са визираны в чл. 130и, изречение второ от проектозакона.

4. Относно § 28 от проекта, създаващ чл. 1526 в закона

Предлаганата редакция на чл. 1526, ал. 1 от проекта е както следва:

„Чл. 1526. При банки, обявени в несъстоятелност, наличните към датата на обявяване в несъстоятелност на съответната банка средства по сметки и депозити на бюджетните организации, подлежащи на обезпечаване съгласно чл. 152, ал. 1, се трансформират във вземане на Министерството на финансите и се възстановяват на бюджетните организации в левове за сметка на средства на централния бюджет в Българската народна банка по реда на ал. 2 - 7 и в срока по ал. 17.“

Видно от цитирания текст, по подобие на изложеното по-горе в т. 2. посредством препращане се указва срок - в случая за трансформиране във вземания на Министерство на финансите на наличните към датата на обявяване в несъстоятелност на съответната банка средства и

възстановяването им на бюджетните организации за сметка на средства на централния бюджет.

Предлаганата редакция на чл. 1526, ал. 17 от закона, към която препраща чл. 1526, ал. 1, е:

„Чл. 1526 (17) С акт на Министерския съвет се определя срок за възстановяване на средствата на бюджетните организации по ал. 1 от централния бюджет, който не може да бъде по-дълъг от четири месеца от датата на обявяване на банката в несъстоятелност.“

От цитираната разпоредба е видно, че в нея липсва регламентиран конкретен срок; доколкото действително се касае за такъв, то той се определя с акт на Министерския съвет. Следователно, при липсата на ясно дефиниран срок в текста на чл. 1526, ал. 1 от проекта и препращането към друга норма (чл. 1526, ал. 17 от закона), в чието съдържание също липсва отнапред определен такъв, създава неяснота относно срока, в който следва да бъдат осъществени визираните в чл. 1526, ал. 1 от проекта обстоятелства. Отделно, възниква и опасност от неосъществяването им изобщо предвид неясните проекции във времето.

По изложените съображения считаме, че разпоредбата на чл. 1526, ал. 1 от проекта се нуждае от преосмисляне и прецизиране.

Предложение:

Разпоредбата на чл. 1526, ал. 1 от проекта да бъде прецизирана по начин, даващ яснота относно срока за изпълнение на посочените в нея обстоятелства, респективно, в случай на препращане към друга правна норма от същия нормативен акт, то в нея да е визиран конкретен срок.

С уважение,

ЕЛЕОНОРА НИКОЛОВА,

В.И.Ф. ДИРЕКТОР НА ЦППКОП